

Ислом Нури

Аллоҳ таоло Марям сурасининг 59-оятида шундай дейди:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

«Сўнг уларнинг ортидан намозни зое қиладиган ва шахватларга бериладиган кимсалар ўринбосар бўладилар. Энди (ўринбосарлар) албатта ёмонликка (яъни ёмон жазога) йўлиқур».

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ».

Ибн Умар розияллоҳу анҳумо ривоят қилган муттафақун алайҳ ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Одамлар билан улар то Аллоҳдан бошқа ибодат қилишга ҳақли илоҳ йўқ ва Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Аллоҳнинг элчиси деб гувоҳлик бермагунларича ва намозни барпо қилиб, закотни ўтамагунларича урушишга буюрилдим. Агар улар бу амалларни бажарсалар мендан ўзларининг жонларию молларини сақлашибди. Лекин ислом ҳақлари (қасос ва ҳадлар) бундан мустасно. (Бизга зоҳир бўлмаган, куфр, нифоқ каби амалларида) ҳисоб-китоблари Аллоҳга ҳавола», дедилар.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ».

Ислом Нури

Имом Муслим ривоят қилган ҳадисда Жобир розияллоҳу анҳу: Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг: «Албатта киши билан куфр ва ширкнинг ўртасида намозни тарк қилиш туради» деганларини эшитдим, дейди.

Ушбу ҳадиснинг маъносини аниқроқ билдириш учун уни қуйидагича тарғиб қиламиз: Бу ҳадиснинг маъноси шундирки, агар бир киши билан ширк ва куфрнинг ўртасида намозни тарк қилиш туради, яъни бу ҳодиса ширк ва куфрнинг ўртасида бўлади. Бу ҳадиснинг маъноси шундирки, агар бир киши билан ширк ва куфрнинг ўртасида намозни тарк қилиш туради, яъни бу ҳодиса ширк ва куфрнинг ўртасида бўлади.

Имом Термизий Бурайда розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Биз билан улар (кофирлар) ўртасини ажратиб турувчи аҳд-паймон намоздир. Ким намозни тарк қилса, шубҳасиз кофир бўлибди», дедилар.

Ушбу ҳадиснинг маъносини аниқроқ билдириш учун уни қуйидагича тарғиб қиламиз: Бу ҳадиснинг маъноси шундирки, агар бир киши билан ширк ва куфрнинг ўртасида намозни тарк қилиш туради, яъни бу ҳодиса ширк ва куфрнинг ўртасида бўлади. Бу ҳадиснинг маъноси шундирки, агар бир киши билан ширк ва куфрнинг ўртасида намозни тарк қилиш туради, яъни бу ҳодиса ширк ва куфрнинг ўртасида бўлади.

Тобеинлардан бўлган Абдуллоҳ ибн Шақиқ раҳимаҳуллоҳ: Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг асҳоблари намоздан бошқа бирон амални тарк қилишни куфр деб кўрмас эдилар, дейди.

Шарҳ:

Динимизда намознинг ўрни улўф бўлиб, Аллоҳ таоло ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам уни тарк қилишдан ёки бепарво бўлишдан қаттиқ огоҳлантирган. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Биз билан улар (кофирлар) ўртасини ажратиб турувчи аҳд-паймон намоздир. Ким намозни тарк қилса, шубҳасиз кофир бўлибди»,

деганлар. Яъни, мусулмонлар Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга намозни тарк қилмасликка байъат – аҳду паймон берганлар, бу эса Аллоҳга берилган аҳд ҳисобланади. Демак, намоз мусулмонлар билан кофирларнинг ўртасини давомий суратда ажратиб турадиган амалга айланди.

Уламоларимиз намознинг фарзлигини инкор қилиб тарк қилган одам диндан чиқади, дейдилар. Баъзи уламолар эса, ҳатто, намозни тарк қилувчи, агарчи намознинг фарзлигига иқрор бўлса ҳам, кофир бўлади, деганлар.

Бугунги дарсдан олинадиган фойдалар:

1. Намозни тарк қилган одамга қаттиқ ваъийдлар бор.
2. Намозни тарк қилиш куфрдир.